

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Jeg synes, det har været en god, konstruktiv og fremadrettet debat, vi har haft her. Det er klart, at SF ikke har fundet de vises sten. Hvorfor skulle vi dog finde den her og nu?

Det, der er vigtigt for os, er, at vi får sat en debat i gang, og jeg kan også mærke på mange sociale ordførere, at der er mangel på viden om, hvordan det sociale ankesystem fungerer.

Der er en mangel på viden om de totale huller, der er i retssikkerhedssystemet. Da man oprindeligt lavede hele systemet omkring det sociale ankeapparat, var det et flot system. Da var der ingen tvivl om, at det var tænkt godt, og der var en høj grad af retssikkerhed for den enkelte borger. Men i takt med at man systematisk har forsøgt at skære antallet af klagemuligheder ned, samtidig med at risikoen for, at man i Den Sociale Ankestyrelse rent faktisk kan blive jordet af de sociale garantier, som de læge medlemmer er, i samme moment har man også skåret på retssikkerheden.

Kl. 14.55

Mennesker, der har gennemført et system i Den Sociale Ankestyrelse og så efterfølgende går i gang med at skulle til de almindelige domstole, er mennesker, der ender med at blive en sag. Det kan ingen af os overhovedet have en interesse i.

Så jeg vil simpelt hen foreslå, at vi bruger det beslutningsforslag og den diskussion, vi har haft her i dag, til at få journaliseret vores spørgsmål omkring retssikkerhed, omkring ankestyrelsens rolle, omkring ankestyrelsens sammensætning, omkring hvor mange afgørelser der bliver omgjort i Højesteret, og hvilke konsekvenser det så får for de enkelte. Får de det at vide? Får de at vide, at de via en anden afgørelse i en højesteretsdom rent faktisk har mulighed for at få genoptaget deres sag?

Jeg har i hvert fald hørt om folk, der ikke anede det. Det vil jeg sige. Så på den måde er der så mange enkeltelementer, der samlet set gør, at der er mennesker, der af den ene eller anden grund får en dårlig behandling i det kommunale

system, som ikke får tilgodeset deres ret via vores ankesystem.

Så har alle jo også været inde på: Hvordan kan vi så sikre alle på en eller anden måde? Hvordan kan vi i virkeligheden sikre kvaliteten i sagsbehandlingen? Det er jo ømme punkter, vi kommer ind på her, specielt hvis man kommer til at snakke med nogle fra Kommunernes Landsforening, for de har den grundlæggende opfattelse, at der er ingen over, ingen ved siden af kommunerne.

Vi har jo så samtidig også en klar fornemmelse af, at der er store problemer med den kommunale sagsbehandling. Da vi ændrede lov om social service, i afsnittet omkring børn og unge, tog man jo det der lille bitte skridt og forsøgte at styre kvaliteten af sagsbehandlingen i kommunerne. Det er ikke slået igennem endnu. Det håber vi selvfølgelig kommer til at ske.

Men der er altså en lang række andre områder, hvor socialrådgiverne sander til i sager, hvor socialrådgiverne ikke får den nødvendige efter- og videreuddannelse, hvor borgerne ikke får mulighed for i tilstrækkelig grad at få behandlet sagerne på en måde, således at de oplever, at de bliver behandlet værdigt.

Der tror jeg også, at der er en meget stor kilde til risiko for at lave et menneske om til et menneske med en sag.

Så det korte af det lange: Tak for debatten, og så håber jeg, at vi i Folketingets Socialudvalg kan komme det skridt videre: Hvordan sikrer vi retssikkerheden for de konkrete borgere, således at vi – i hvert fald til gavn for det samlede sociale system – kan få forbedret forholdene?

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning**Tredje næstformand (Kaj Ikast):**

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.